

Mittelman Ármin

A képen nagyapám, Mittelman Ármin látható egy külföldi útja alkalmával, amikor is Csehszlovákiába ment, Pöstyén [ma: Piestany] fürdőhelyre 1927-ben, ahol a gyomorpanaszait kúrálta. Nagytata a leghátsó sorban középen van, egy magas, jóvágású úr, kimagaslik a tömegből, ott a vonat ablaka alatt, ahol látszik két személy az ablakban. Anyai nagyapám Lippán, Arad mellett született 1863-ban, és onnét került Marosvásárhelyre, vagyis előzőleg Szászrégenbe. Magas, szép, sudár valaki volt, bajusza volt idős korában is. Öregkorában is nagyon jó megjelenésű volt. Én négy éves voltam körülbelül, amikortól emlékeim vannak róla. Nagyon szerettek engem, én voltam az első unoka, és pláne később, amikor édesapám megbetegedett, édesanyám apámmal járta a kórházakat, és én sok időt töltöttem náluk. Tehát nagyon hozzá nőttek, különösen nagyapához, mert hát nagymama már akkor nem élt. A nagypapának polgári iskola végzettsége volt, az már akkor nagy dolog volt, hogy ha nem is diplomája, de mégis egy középiskolája volt. Így kerülhetett ő a bankba: a Marosvásárhelyi Takarékpénztár igazgatója volt. Pillanatnyilag a Casa Armatei [Katonaság Háza] van ott a sarkon [a Petőfi téren]. Ez egy komoly intézmény volt, tehát neki egy komoly beosztása volt. Nagy tiszteletnek örvendett, tekintettel arra, hogy nagyon becsületes, értelmes ember volt. Nem volt gazdag soha, őneki fizetése volt, és ebből tartotta el az öt gyermekét és a feleségét. Nagyapáék neológok voltak. Nagyapa nem imádkozott otthon, legalábbis az én időmben. Lehet, hogy ifjúkorában igen, de Arad mellett általában asszimilált zsidók voltak, akik a zsidóságukat megtartották, de a magyar kultúrán nőttek fel. Mittelman nagyapa nagyünnepekkor kalappal ment a templomba, amíg élt a felesége, otthon is kóser háztartás volt, de nagymama halála után [1926], miután nagyapa másodszor megnősült, református nőt vett el feleségül, többé nem volt kóser háztartás, de a nagyünnepeket mindig megtartotta.